

дагогъ, много добръ изобличява духа на старо-то училище: то не искало да възбужда, да съживява и да дава дѣятелность на дѣца-та; не искало да удовлетворява законны-ты потребности на младѣ-тѣ и прѣгавѣ дѣтинекѣ природѣ, а карало дѣца-та да сѣдятъ мирно, безсмыслено и безъ да връшятъ нѣщо“. Тая погрѣшка, за голѣмѣ жялость, още си царува токо-рѣчи у всичкы-ты наши училища и тя е причина-та да се раждатъ безбройны училищны прѣстѣпки, съ кои-то толкова много се бори дисциплина-та. Отъ училищно-то тегло се раждатъ безбройны дѣтинскы прѣстѣпки дору и пороци, като: подкачане, лѣность, припири, отвръщение отъ учение-то, лукавщины, прѣсторване, лѣжение и тайны грѣхове. Вдигнѣте училищнѣ-тѣ мѣкѣ — и отеднажъ всичка-та тая тъмна мѣгла, която докарва учителя въ отчаяние и трови свѣтлый потокъ на дѣтинскый животъ, ще исчезне отъ самосебеси.

Всичко-то училищно учение и всичкый училищенъ животъ трѣбва да сѣ напоени съ разумны, вѣроисповѣдны и нѣравствены начяла. Въ училище-то трѣбва да царува сериозность; може и да се допуща понѣкога и шагуване, нѣ съ приликѣ. Въ училище-то трѣбва да царува благородность безъ голѣмене, есправедливостъ безъ припиране, добрина безъ слабостъ, ряднина безъ прѣкаляване и, най-главно-то е, да има постоянна разумна дѣятелность. Тогавя добры-ты чюства и стремления отъ самосебеси щѣтъ се развиятъ въ дѣца-та, и ако бы да сѣ посѣяли въ тѣхъ отъ по-напрѣдъ начяла отъ лоши наклонности, щѣтъ се загладятъ.

Така, въ добръ урядено училище не може да има наказание за лѣность, зашто-то уроци-ти се учятъ